**Parlament Europejski**
2014-2019

*Dokument z posiedzenia*

**B8-0149/2016 }**
**B8-0154/2016 }**
**B8-0157/2016 }**
**B8-0159/2016 }**
**B8-0161/2016 }**
**B8-0162/2016 } RC1**

3.2.2016

# WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
Verts/ALE (B8-0149/2016)
ECR (B8-0154/2016)
ALDE (B8-0157/2016)
S&D (B8-0159/2016)
PPE (B8-0161/2016)
EFDD (B8-0162/2016)

w sprawie systematycznego masowego mordowania mniejszości religijnych przez tzw. „ISIS/Daisz”
(2016/2529(RSP))

**Lars Adaktusson, Cristian Dan Preda, Elmar Brok, Andrej Plenković, Antonio Tajani, Michael Gahler, Mariya Gabriel, David McAllister, Michèle Alliot-Marie, Esther de Lange, Kinga Gál, Tunne Kelam, György Hölvényi, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Lorenzo Cesa, Roberta Metsola, Davor Ivo Stier, Therese Comodini Cachia, Barbara Matera, Milan Zver, Marijana Petir, Anna Záborská, Philippe Juvin, Andrey Kovatchev**
w imieniu grupy PPE
**Knut Fleckenstein, Josef Weidenholzer, Richard Howitt, Zigmantas**

**Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Silvia Costa, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Miriam Dalli, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Elena Gentile, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Adam Gierek, Neena Gill, Michela Giuffrida, Ana Gomes, Maria Grapini, Theresa Griffin, Enrique Guerrero Salom, Sylvie Guillaume, Sergio Gutiérrez Prieto, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Javi López, Costas Mavrides, Marlene Mizzi, Luigi Morgano, Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu, Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Emilian Pavel, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Liliana Rodrigues, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Daciana Octavia Sârbu, Olga Sehnalová, Monika Smolková, Renato Soru, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Marc Tarabella, Patrizia Toia, István Ujhelyi, Elena Valenciano, Nicola Caputo**
w imieniu grupy S&D
**Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Angel Dzhambazki, Raffaele Fitto, Ruža Tomašić, Jana Žitňanská, Arne Gericke, Anna Elżbieta Fotyga, Ryszard Antoni Legutko, Ryszard Czarnecki, Karol Karski, Jadwiga Wiśniewska, Kosma Złotowski, Tomasz Piotr Poręba, Beatrix von Storch**
w imieniu grupy ECR
**Javier Nart, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Dita Charanzová, Marielle de Sarnez, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, José Inácio Faria, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Norica Nicolai, Urmas Paet, Jozo Radoš, Frédérique Ries, Marietje Schaake, Jasenko Selimovic, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Renate Weber**
w imieniu grupy ALDE
**Bodil Valero**
w imieniu grupy Verts/ALE
**Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi**
w imieniu grupy EFDD

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie systematycznego masowego mordowania mniejszości religijnych przez tzw. „ISIS/Daisz”**
**(2016/2529(RSP))**

*Parlament Europejski*,

– uwzględniając swoje poprzednie rezolucje: z dnia 27 lutego 2014 r. w sprawie sytuacji w Iraku[1], z dnia 18 września 2014 r. w sprawie sytuacji w Iraku i Syrii oraz ofensywy Państwa Islamskiego, w tym prześladowań mniejszości[2], w szczególności jej ust. 4, z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie Iraku: porywania kobiet i znęcania się nad nimi[3], z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie kryzysu humanitarnego w Iraku i Syrii, zwłaszcza w kontekście Państwa Islamskiego (IS)[4], w szczególności jej ust. 27, z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie ostatnich ataków i uprowadzeń dokonanych przez Państwo Islamskie/Daisz na Bliskim Wschodzie, zwłaszcza wobec Asyryjczyków[5], w szczególności jej ust. 2, z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2013 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie[6], w szczególności jej ust. 129 i 211, z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie priorytetów UE w Radzie Praw Człowieka ONZ w 2015 r.[7], w szczególności jej ust. 66 i 67, z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie prześladowania chrześcijan na świecie, w związku z zabójstwem kenijskich studentów przez ugrupowanie terrorystyczne Al-Szabab[8], w szczególności jej ust. 10, oraz z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie niszczenia zabytków kultury przez ISIS/Daisz[9],

– uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie zasady ONZ dotyczącej obowiązku ochrony[10],

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 marca 2015 r. w sprawie regionalnej strategii UE dotyczącej Syrii i Iraku oraz zagrożeń ze strony ISIL/Daiszu, z dnia 20 października 2014 r. w sprawie kryzysu związanego z ISIL/Da’esh w Syrii i Iraku, z dnia 30 sierpnia 2014 r. w sprawie Iraku i Syrii, z dnia 14 kwietnia 2014 r. i 12 października 2015 r. w sprawie Syrii oraz 15 sierpnia 2014 r. w sprawie Iraku,

– uwzględniając decyzję Rady 2003/335/WSiSW z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wykrywania i karania ludobójstwa, zbrodni przeciw ludzkości i zbrodni wojennych[11],

– uwzględniając: wytyczne UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań, konkluzje UE w sprawie promowania przestrzegania międzynarodowego prawa humanitarnego, wytyczne UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet

[1] Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0011.
[2] Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0027.
[3] Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0066.
[4] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0040.
[5] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0071.
[6] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0076.
[7] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0079.
[8] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0178.
[9] Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0179.
[10] Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0180.
[11] Dz.U. L 118 z 14.5.2003, s. 12.

i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet, wytyczne w sprawie polityki UE wobec państw trzecich dotyczącej tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania, wytyczne UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych, wytyczne UE w sprawie promowania i ochrony praw dziecka, wytyczne UE w sprawie praw człowieka dotyczące wolności wypowiedzi w internecie i poza nim, a także wytyczne na rzecz promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym, transpłciowym i interseksualnym (LGBTI),

– uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Iraku i Syrii,

– uwzględniając rezolucję nr 2091 (2016) w sprawie zagranicznych bojowników w Syrii i Iraku, przyjętą przez Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy w dniu 27 stycznia 2016 r.,

– uwzględniając oświadczenie wysokiej komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay z dnia 25 sierpnia 2014 r. w sprawie cywilnej ludności irackiej doświadczającej strasznych powszechnych systematycznych prześladowań,

– uwzględniając niedawne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Iraku i Syrii, zwłaszcza rezolucję nr 2249(2015), potępiającą ostatnie ataki terrorystyczne ISIS, oraz rezolucję nr 2254(2015), zatwierdzającą plan działania dotyczący procesu pokojowego w Syrii i określającą datę rozpoczęcia rozmów,

– uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ S-22/1 z dnia 3 września 2014 r. w sprawie stanu przestrzegania praw człowieka w Iraku w świetle nadużyć popełnianych przez tzw. Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie i powiązane z nim ugrupowania,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

– uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,

– uwzględniając konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania z 1984 r.,

– uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z dnia 9 grudnia 1948 r.,

– uwzględniając statut rzymski Międzynarodowego Trybunału Karnego, a zwłaszcza jego art. 5–8,

– uwzględniając analizę urzędu specjalnego doradcy Sekretarza Generalnego ONZ ds. zapobiegania ludobójstwu,

– uwzględniając oświadczenie z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie sytuacji w Iraku, wydane przez specjalnego doradcę sekretarza generalnego ONZ ds. zapobiegania ludobójstwu i specjalnego doradcę sekretarza generalnego ONZ ds. obowiązku ochrony,

– uwzględniając sprawozdanie Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 27 marca 2015 r. w sprawie stanu przestrzegania praw człowieka w Iraku w świetle nadużyć popełnianych przez tzw. Islamskie Państwo w Iraku i Lewancie i powiązane z nim ugrupowania, a zwłaszcza jego ust. 16 dotyczący naruszeń popełnionych przez ISIL oraz ataków przeciw grupom religijnym i etnicznym,

– uwzględniając oświadczenie z dnia 13 października 2015 r. wydane przez specjalnego doradcę Sekretarza Generalnego ONZ ds. zapobiegania ludobójstwu oraz specjalnego doradcę Sekretarza Generalnego ONZ ds. obowiązku ochrony dotyczące eskalacji podżegania do przemocy w Syrii na tle religijnym,

– uwzględniając sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ds. Syryjskiej Republiki Arabskiej, przedłożone Radzie Praw Człowieka w dniu 13 sierpnia 2015 r., a zwłaszcza jego ust. 165–173,

– uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że jak stwierdzono w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 2249 (2015), agresywna ekstremistyczna ideologia tzw. „ISIS/Daisz", jego ataki terrorystyczne, jego budzące odrazę nieustanne, systematyczne i powszechne ataki przeciwko ludności cywilnej, naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym te popełniane na tle religijnym lub etnicznym, oraz niszczenie dziedzictwa kulturowego i nielegalny handel dobrami kultury stanowią globalne i bezprecedensowe zagrożenie dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa;

B. mając na uwadze, że celem ataków tzw. „ISIS/Daisz" są mniejszości wyznaniowe i etniczne, takie jak społeczności chrześcijan (Chaldejczyków/syrokatolików/Asyryjczyków/Melchitów, Ormian) , jazydów, Turkmenów, Szabaków, jarsanitów, sabejskich mandejczyków, Kurdów i szyitów, a także wielu Arabów i sunnitów; mając na uwadze, że wielu z nich jest zabijanych, mordowanych, bitych, a także stosuje się wobec nich wymuszenia, uprowadzenia i tortury; mając na uwadze, że trafiają oni do niewoli (co dotyczy zwłaszcza kobiet i dziewcząt, które ulegają również innym formom przemocy seksualnej), są przymuszani do zmiany religii oraz padają ofiarą przymusowych małżeństw i handlu ludźmi; mając na uwadze, że dzieci są też przymusowo wcielane do wojska; mając na uwadze, że celowo dewastowane są meczety, zabytki, kaplice, kościoły i inne miejsca kultu, groby i cmentarze;

C. mając na uwadze, że ludobójstwo, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne – niezależnie od tego, gdzie i kiedy mają miejsce – nie mogą pozostać bezkarne, oraz mając na uwadze, że należy zapewnić ich skuteczne ściganie przez podejmowanie środków na szczeblu krajowym i zacieśnianie współpracy międzynarodowej, a także za pośrednictwem Międzynarodowego Trybunału Karnego i międzynarodowego sądownictwa karnego;

D. mając na uwadze, że ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości i zbrodnie wojenne są przedmiotem zainteresowania wszystkich państw członkowskich UE, które są zdecydowane współpracować w celu zapobiegania takim zbrodniom i położenia kresu

bezkarności ich sprawców, zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2003/444/WPZiB z dnia 16 czerwca 2003 r.;

E. mając na uwadze, że rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2249(2015) zezwala tym państwom członkowskim, które posiadają odpowiednie zdolności, na podjęcie wszelkich koniecznych działań – zgodnie z prawem międzynarodowym, zwłaszcza z Kartą Narodów Zjednoczonych i międzynarodowym prawem dotyczącym praw człowieka, uchodźców i prawa humanitarnego – na terytorium kontrolowanym przez tzw. „ISIS/Daisz" w Syrii i Iraku, w celu zdwojenia i koordynowania wysiłków z myślą o zapobieganiu i powstrzymywaniu ataków terrorystycznych;

F. mając na uwadze, że międzynarodowa definicja prawna ludobójstwa, zgodnie z art. II przyjętej przez ONZ w 1948 r. Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, zawiera sformułowanie: „którykolwiek z następujących czynów, dokonany w zamiarze zniszczenia w całości lub części grup narodowych, etnicznych, rasowych lub religijnych, jako takich: a) zabójstwo członków grupy, b) spowodowanie poważnego uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia psychicznego członków grupy, c) rozmyślne stworzenie dla członków grupy warunków życia, obliczonych na spowodowanie ich całkowitego lub częściowego zniszczenia fizycznego, d) stosowanie środków, które mają na celu wstrzymanie urodzin w obrębie grupy, oraz e) przymusowe przekazywanie dzieci członków grupy innej grupie"; mając na uwadze, że art. III tej konwencji uznaje za karalne nie tylko ludobójstwo, ale także spisek mający na celu popełnienie ludobójstwa, bezpośrednie publiczne nawoływanie do popełnienia ludobójstwa oraz współudział w ludobójstwie;

G. mając na uwadze, że według szacunków od 2014 r. zabito 5000 jazydów, a wielu pozostałych poddano torturom lub zmuszono do przejścia na islam; mając na uwadze, że co najmniej 2000 jazydzkich kobiet dostało się do niewoli, padając ofiarą przymusowych małżeństw i handlu ludźmi; mając na uwadze, że nawet tak małe dziewczynki jak sześciolatki padły ofiarą gwałtów, a jazydzkie dzieci siłą wciela się do wojska, by walczyły dla tzw. „ISIS/Daisz"; mając na uwadze, że istnieją jasne dowody na istnienie masowych grobów ludności jazydzkiej zamordowanej przez tzw. „ISIS/Daisz";

H. mając na uwadze, że w nocy 6 sierpnia 2014 r. ponad 150 000 chrześcijan uciekło przed tzw. „ISIS/Daisz" z Mosulu, Karakosz i innych miasteczek na równinie Niniwy, przy czym pozbawieni zostali całego swojego dobytku, a także mając na uwadze, że do chwili obecnej wciąż są wysiedleńcami i że żyją w niepewnych warunkach w północnym Iraku; mając na uwadze, że tzw. „ISIS/Daisz" pojmał tych, którzy nie byli w stanie uciec z Mosulu i z równiny Niniwy, a niemuzułmańskie kobiety i dzieci uczynił niewolnikami, część z nich sprzedając, a część brutalnie zabijając, co było filmowane przez sprawców;

I. mając na uwadze, że w lutym 2015 r. tzw. „ISIS/Daisz" porwało ponad 220 asyryjskich chrześcijan po najechaniu szeregu wspólnot rolniczych na południowym brzegu rzeki Khabur w północno–wschodniej prowincji Hasaka, i że do tej pory jedynie nieliczne osoby zostały wypuszczone, a los innych pozostaje nieznany;

J. mając na uwadze, że w kilku sprawozdaniach organów ONZ, w tym specjalnego doradcy Sekretarza Generalnego ONZ ds. zapobiegania ludobójstwu, specjalnego doradcy

Sekretarza Generalnego ONZ ds. obowiązku ochrony i Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka stwierdzono, że czyny popełniane przez tzw. „ISIS/Daisz” można uznać za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz ludobójstwo;

K. mając na uwadze, że niezależna międzynarodowa komisja śledcza udokumentowała i ujawniła, że osoby należące do mniejszości etnicznych i wyznaniowych w opozycji do tzw. „ISIS/Daisz” i innych ugrupowań terrorystycznych, bojówek i pozapaństwowych ugrupowań zbrojnych, pozostających de facto pod ich kontrolą ISIS, nadal są prześladowane;

L. mając na uwadze, że zgodnie z zasadami obowiązku ochrony kiedy państwo (lub podmiot niepaństwowy) wyraźnie nie zapewnia ochrony swojej ludności lub samo jest sprawcą takich przestępstw, społeczność międzynarodowa ma obowiązek podjęcia zbiorowego działania w celu ochrony danej ludności zgodnie z Kartą ONZ;

M. mając na uwadze, że na mocy prawa międzynarodowego każdy człowiek ma prawo do życia zgodnie ze swoim sumieniem i swobodnie wyznawać i zmieniać przekonania religijne i niereligijne; mając na uwadze, że liderzy polityczni i religijni mają obowiązek zwalczania ekstremizmu na każdym szczeblu i propagowania wzajemnego szacunku między obywatelami i wśród wspólnot religijnych;

1. ponownie zdecydowanie potępia tzw. „ISIS/Daisz” i dokonywane przez nie rażące naruszenia praw człowieka, które zgodnie z Rzymskim Statutem Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) stanowią zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne oraz podkreśla, że należy podjąć działania w celu uznania ich za ludobójstwo przez Radę Bezpieczeństwa ONZ; jest głęboko zaniepokojony celowymi atakami tej grupy terrorystycznej na chrześcijan, (Chaldejczyków/syrokatolików/Asyryjczyków/Melchitów i Ormian), jazydów, Turkmenów, szyitów, Szabaków, Sabejczyków, jarsanitów i sunnitów, którzy nie zgadzają się z jej interpretacją islamu, podejmowanymi w ramach prób eksterminacji wszelkich mniejszości religijnych i etnicznych na obszarach znajdujących się pod jej kontrolą;

2. wyraża pogląd, że prześladowania, okrucieństwa i międzynarodowe zbrodnie należy uznać za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości; podkreśla, że tzw. „ISIS/Daisz” dopuszcza się ludobójstwa na chrześcijanach i jazydach oraz na innych mniejszościach religijnych i etnicznych, które nie zgadzają się z interpretacją islamu głoszoną przez „ISIS/Daisz”, oraz że w związku z tym wymagane są działania na mocy Konwencji ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 r.; podkreśla fakt, że każdy, kto celowo spiskuje, planuje, podżega, popełnia lub usiłuje popełnić, współuczestniczy lub popiera okrucieństwa ze względów etnicznych lub religijnych, powinien zostać postawiony przed wymiarem sprawiedliwości i osądzony za łamanie prawa międzynarodowego, zwłaszcza za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnię ludobójstwa;

3. wzywa umawiające się strony Konwencji ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa podpisanej w Paryżu w dniu 9 grudnia 1948 r. oraz innych stosownych międzynarodowych porozumień, a zwłaszcza wzywa państwa członkowskie UE, do zapobiegania zbrodniom wojennym, zbrodniom przeciwko ludzkości i ludobójstwu na

swoich terytoriach; wzywa Syrię i Irak do uznania jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego;

4. wzywa członków Rady Bezpieczeństwa ONZ do wspierania wnoszenia spraw przez Radę Bezpieczeństwa do Międzynarodowego Trybunału Karnego w celu zbadania naruszeń praw chrześcijan i jazydów oraz mniejszości religijnych i etnicznych przez tzw. „ISIS/Daisz”;

5. wzywa umawiające się strony Konwencji ONZ w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa z 1948 r. oraz innych międzynarodowych porozumień na rzecz zapobiegania zbrodniom wojennym, zbrodniom przeciwko ludzkości i ludobójstwu oraz ich karania, w szczególności właściwe organy krajów – oraz ich obywateli – które w jakikolwiek sposób wspierają te zbrodnie przez współpracę lub finansowanie bądź współuczestniczą w nich, aby w pełni przestrzegały swoich zobowiązań prawnych wynikających z tej konwencji i innych stosownych porozumień międzynarodowych;

6. wzywa właściwe organy krajów, które w jakikolwiek sposób bezpośrednio lub pośrednio wspierają te zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie ludobójstwa przez współpracę lub finansowanie bądź współuczestniczą w nich, aby w pełni przestrzegały swoich zobowiązań prawnych wynikających z prawa międzynarodowego i powstrzymały te niedopuszczalne zachowania wyrządzające ogromne szkody społeczeństwom Iraku i Syrii oraz poważnie destabilizujące sąsiednie kraje, pokój międzynarodowy i bezpieczeństwo;

7. przypomina, że rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2253 nałożyła na państwa członkowskie ONZ obowiązek prawny zakazania wszelkiej pomocy dla tzw. „ISIS/Daisz” i innych organizacji terrorystycznych, zwłaszcza dostarczania broni i pomocy finansowej, w tym nielegalnego handlu ropą, a także apeluje do nich o uczynienie z tego rodzaju pomocy przestępstwa na mocy prawa krajowego; przypomina, że brak działania w związku z tym ze strony niektórych państw członkowskich stanowiłoby pogwałcenie prawa międzynarodowego i że inne państwa członkowskie zobowiązane prawnie do wdrażania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ byłyby zmuszone do działania w celu postawienia odpowiedzialnych osób i jednostek przed wymiarem sprawiedliwości;

8. potępia w najmocniejszych słowach niszczenie miejsc kultu religijnego oraz dóbr kultury przez tzw. „ISIS/Daisz”, co stanowi zamach na dziedzictwo kulturowe wszystkich mieszkańców Syrii i Iraku oraz całej ludzkości; wzywa wszystkie państwa do przyspieszenia postępowań karnych i zwiększenia współpracy sądowej w celu określenia wszystkich ugrupowań odpowiedzialnych za nielegalny handel dobrami kultury i uszkadzanie lub niszczenie dziedzictwa kulturowego, które należy do całej ludzkości, w Syrii, Iraku oraz ogólnie na Bliskim Wschodzie i w regionach Afryki Północnej;

9. apeluje do wszystkich państw społeczności międzynarodowej, w tym państw członkowskich UE, o aktywne działanie w dziedzinie zwalczania radykalizacji oraz usprawniania systemu prawnego i sądowniczego, tak by nie dopuszczać do możliwości wyjazdu ich obywateli w celu przyłączenia się do tzw. „ISIS/Daisz” i udziału w łamaniu praw człowieka oraz międzynarodowego prawa humanitarnego, a także, aby dopilnować, by w razie gdyby to uczynili, byli jak najszybciej ścigani za przestępstwo karne, w tym za

podżeganie online i popieranie popełniania tych zbrodni;

10. wzywa UE do powołania stałego specjalnego przedstawiciela ds. wolności religii i przekonań;

11. potwierdza i popiera niezbywalne prawo wszystkich mniejszości etnicznych, religijnych i innych żyjących w Iraku i Syrii do dalszego przebywania na terenach będących ich historyczną i zwyczajową ojczyzną z poszanowaniem godności, równości i bezpieczeństwa, a także do zupełnie swobodnego praktykowania religii i przekonań bez żadnego przymusu, przemocy czy dyskryminacji, oraz wzywa do poszanowania tego prawa przez wszystkich; jest zdania, że aby położyć kres cierpieniom i masowemu exodusowi chrześcijan, jazydów i innych wspólnot z tego regionu, wszyscy regionalni przywódcy polityczni i religijni muszą jasno i wyraźnie oświadczyć, że popierają ich stałą obecność w tym regionie, a także ich pełne i równe prawa jako obywateli w ich ojczyznach;

12. wzywa społeczność międzynarodową i wchodzące w jej skład państwa, w tym UE i jej państwa członkowskie, do zapewnienia koniecznych warunków bezpieczeństwa i perspektyw dla tych, którzy zostali zmuszeni do opuszczenia ojczyzny lub przymusowo przesiedleni, do urzeczywistnienia jak tylko będzie to możliwe ich prawa do powrotu do ojczyzny, do ochrony ich domostw, ziemi, własności i dobytku, a także kościołów i obiektów religijnych i kulturowych, a także do umożliwienie im godnego życia i przyszłości;

13. uznaje, że trwające prześladowania grup religijnych i etnicznych na Bliskim Wschodzie są czynnikiem, który przyczynia się do masowej migracji i wewnętrznych przesiedleń;

14. podkreśla znaczenie zapewnienia przez społeczność międzynarodową ochrony i pomocy, w tym wojskowej ochrony i pomocy, zgodnie z prawem międzynarodowym, wszystkim grupom, które systematycznie obierane są za cel przez tzw. „ISIS/Daisz” i inne organizacje terrorystyczne na Bliskim Wschodzie, takim jak mniejszości etniczne i religijne, a także zagwarantowania udziału tych grup w przyszłym trwałym rozwiązaniu politycznym; wzywa wszystkie strony biorące udział w konflikcie do przestrzegania uniwersalnych praw człowieka i ułatwiania dostarczania pomocy humanitarnej i wsparcia wszystkimi możliwymi kanałami; wzywa do utworzenia korytarzy humanitarnych; uważa, że miejsca bezpiecznego schronienia, zabezpieczane przez siły ONZ, mogłyby stanowić część odpowiedzi na masowe wyzwanie, jakim jest zapewnienie tymczasowej ochrony milionom uchodźców z objętych konfliktem Syrii i Iraku;

15. potwierdza swoje pełne i aktywne poparcie dla międzynarodowych starań dyplomatycznych i pracy specjalnego wysłannika ONZ Staffana de Mistury na rzecz rozpoczęcia w nadchodzących dniach, przez wszystkie strony z Syrii, negocjacji pokojowych w Genewie z udziałem wszystkich istotnych podmiotów globalnych i regionalnych oraz dla jego propozycji w sprawie lokalnego zawieszenia broni; wzywa UE i społeczność międzynarodową do wywierania presji na wszystkich darczyńcach, by wypełniali swoje obietnice i w pełni zaangażowali się w dostarczanie wsparcia finansowego dla krajów przyjmujących, zwłaszcza z myślą o konferencji darczyńców na rzecz Syrii, która odbędzie się w Londynie w dniu 4 lutego 2016 r.;

16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządom i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Syrii, rządowi i Izbie Reprezentantów Iraku, regionalnemu rządowi Kurdystanu, instytucjom Organizacji Współpracy Islamskiej (OWI), Radzie Współpracy Państw Zatoki (RWPZ), Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, Radzie Bezpieczeństwa ONZ i Radzie Praw Człowieka ONZ.